

بسم الله الرحمن الرحيم

میرزایوف و سالروز تولد پوتین!

(ترجمه)

خبر

طبق گزارش سایت بی بی سی که به تاریخ ۷ اکتوبر ۲۰۱۷م نشر شد، شوکت میرزایوف سالروز تولد ولادیمیر پوتین را تبریک گفت. در مقابل، "کیریل" سر اسقف روسیه قرار شد به ازبکستان سفر کند. این درحالی است که از مرگ ۱۹ ازبکی که در شهر ولادیمیر از بین رفته بودند، هرگز یاد نشد.

در خبرنامه ای که به زبان روسی در سایت رسمی میرزایوف (president.uz) به تاریخ ۷ اکتوبر به نشر رسید، چنین آمده است: «در گفتگوی تلففونی که بین رئیس جمهور ازبکستان و رئیس جمهور روسیه صورت گرفت، رئیس جمهور کشور ما عمیق ترین تبریکات خود را به مناسبت سالروز تولد همتای روسی اش، ولادیمیر پوتین، اظهار نمود. هم چنان برای سهم گیری بیشتر توسعه همکاری های چند جانبه و منافع بین این دو دولت و رشد استراتژیک مشترک تأکید نمود.»

تبصره

اصلاً جای تعجب نیست که از مهاجرین کارگر ازبک، که در یک حادثه ترافیکی موتر اتوبوس در روسیه، به قتل رسیدند؛ در مصاحبه تلویزیونی که بین پوتین و میرزایوف به میان آمده، یادى گردد. زیرا ازبک ها به اندازه نیم قرش (واحد پولی) برای میرزایوف ارزش ندارند، و ازین کشته شده گان به پوتین هیچ یادى نکرد. چگونه امکان دارد قتل ۱۹ تن در مقابل کسی که هزاران تن را در سوریه به قتل رسانده، مهم باشد؟

بدون شک، اخراج روسیه ازبک هایی را که ازین حادثه المناک جان به سلامت بردند، بیانگر حالت بد کارگران مهاجر و نقض حقوق شان در روسیه می باشد.

ما در سال های اخیر شاهد آن بودیم که بسیاری از مسلمانان، کشورهای شان را به دلایل مشخصی ترک کرده و در مسیر راه دریاها و یا در حالات بدی دیگری که به آن مواجه گردیدند، جان های شان را از دست دادند. اگر به این مسلمانان در کشورهای شان توجه صورت می گرفت، چرا کشورهای شان را ترک می کردند؟! اگر به عوامل این مهاجرت ها دقت کنیم، در می یابیم که عمده ترین عامل این مهاجرت ها، تعرض به ارزش های دینی، مشکلات اقتصادی و یا مشکلات جنگ و ناامنی می باشد.

آن قدر تلفات جانی و مالی مهاجرین زیاد گردیده که عبارت "مدیترانه گورستان پناهنده گان"، در عرصه بین المللی به یک اصطلاح و ضرب المثل معروف تبدیل گردیده است؛ زیرا هزاران تن از پناهنده گان در اثناء عبور از این دریا به هلاکت رسیده و جان های شان را از دست دادند. اغلب این پناهنده گان از مسلمانان کشورهای سوریه، یمن، عراق، افریقا و غیره سرزمین های اسلامی اند که به دلیل جنگ های داخلی و یا به علت فقر و تنگدستی پناهنده شده و به سوی اروپا، به طمع زنده گی آرام تر پا به فرار گذاشتند. طوری که قبلاً گفتیم حکام امروزی وضعیت مسلمانان آسیای میانه را در سوریه درک نکرده هم چنان حالت مهاجرین مسلمان روز به روز در ترکیه وخیم تر می شود؛ ولی رهبرش مدعی "حمایت از مظلومین است". حالاتی به مشاهده رسیده که بعضی از پناهجویان بازداشت شده و به طور مخفیانه به بخش های امنیتی کشورهایی که از آن فرار نموده بودند، سپرده شدند.

خلاصه این که مسلمانان در هر گوشه دنیا که باشند در حال خوف و ترس زنده گی می کنند. در هیچ جایی برای شان آرامش و امنیتی وجود ندارد. سؤال این است؛ آیا راه بیرون رفت ازین ذلت برای مسلمانان وجود دارد؟ مسلمانان باید چه کاری انجام دهند تا ازین حالت اسفناک و این مشکلات نجات یابند؟

دقیقاً، باید خلیفه باشد تا دست دشمنان را از اذیت و ظلم بالای مسلمانان کوتاه نموده و از اسلام ناب حمایت کند و اگر مسلمانان خلیفه نداشته باشند، به همین شکل مظلوم قرار گرفته دائماً ازین خواری و ذلت رنج خواهند برد. پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَّرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ.»

ترجمه: خلیفه سپری است که از عقب آن جنگ صورت می گیرد و به آن پناه برده می شود.

نویسنده: مراد ازبیک (ابومصعب)

۲۶ محرم ۱۴۳۹ هـ.ق

۱۶ اکتوبر ۲۰۱۷ م